

ओ३म् भूर्भुवः स्वः ।
तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ।
धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

लातूर समाचार

शिवाजी महाराजांच्या विचाराची गरज

छत्रपती शिवाजी महाराज यांची जयंती सर्वत्र आनंदाने साजरी केली जाते. छत्रपती शिवाजी महाराज जर जन्माला आले नसते तर भारतीय संस्कृती राहिली नसती. हिंदू,मराठी भाषा समाप्त झाली असती. ब्रिटिश साम्राज्यशाहीविरोधात समर्थ आणि सक्षमपणे लढा देत असताना समस्त क्रांतिकारकांच्या समोर आदर्श होता, तो सतराव्या शतकात एक सामर्थ्यसंपन्न हिंदू राजसत्ता पाच इस्लामी राजसत्तांना टक्कर देऊन निर्माण केली त्या शिवछत्रपतींचा. १६३० ते १६८० या अवध्या ५० वर्षांच्या आयुष्यात कणाहीन, प्रचंड भेदरलेल्या व आत्मविश्वास गमावलेल्या स्वकियात शिवछत्रपतींनी स्वाभिमान निर्माण करून त्यांना संघर्षासाठी सिद्ध केले. कणाहीन पराभूत मनोवृत्तीच्या समाजात प्राण भरून त्यांच्या शिवरायांनी आत्मतेज निर्माण केले. अठरापगंड जातीच्या मावळ्यांना योग्य दिशा देऊन त्यांच्या रोमारोमांत स्वराज्यप्रेम निर्माण केले, त्या अथक प्रयत्नांतून हिंदवी स्वराज्य निर्माण झाले. त्याची इतिहासकारांना जागतिक पातळीवर नोंद घ्यावी लागली. जगावर राज्य करणाऱ्या बलाढ्य शक्तीसाठी छत्रपती शिवाजी महाराज एक कोडे होते. हे विराट कार्य करीत असताना आपल्या जीवनातला प्रत्येक क्षण अत्यंत कौशल्याने वापरून तत्कालीन सामान्य माणूस त्यांनी संस्कारित केलाच, पण भावी पिढ्यांसाठी दिशादर्शक नियोजनाचे भांडारच उपलब्ध केले. महाराजांचा इहलोकाचा प्रवास संपून ३४२ वर्षे झाली. पण आजही फक्त त्यांच्या नावाचा उच्चार जरी केला, तरी प्रत्येक मराठी माणसाच्या अंगात वीरश्री निर्माण होते. यानंतरही हजाराे वर्षे ही अनुभूती प्रत्येक मराठी माणसाला येत राहणार. हे वास्तव कुणीही नाकारू शकत नाही. स्वातंत्र्यलढा देताना शिवचरित्राचे पारायण करून त्यांच्या यशाचे रहस्य जाणून घेणे क्रांतिकारकांना गरजेचे वाटत होते. अन्यायी व अत्याचारी ब्रिटिश साम्राज्यशाहीविषयी त्यांच्या मनात चीड तयार झाली होती. शिवछत्रपतींच्या न्याय-नीती व धर्मावर आधारित असलेल्या स्वराज्याविषयी त्यांच्या मनात आकर्षण व आपुलकी होती. ब्रिटिश राजवट अहिंसेने संपविता येणारच नाही. त्यासाठी साम, दाम, दंड व भेद या एकत्रित मार्गांचा अवलंब करणे आवश्यक आहे, याची खात्री त्यांना पटली होती. सत्य आणि धर्म दोन्ही संकल्पना अमूर्त आहेत. त्याचे रक्षण शब्दबलाने व शब्दबलाने केले, तरच शाश्वता धाक निर्माण होतो. पराक्रमाचा इतिहास जर भावी पिढ्यांच्या समोर असला तरच पराक्रमी पिढ्या निर्माण होतील. नसता भेकडांचा जमाव संकट येताच शेवूट घालून लपून राहण्यासाठी सुरक्षित बिळ शोधत असतो व शत्रूच्या हाती लागल्यावर शेळ्यामेढ्यांसारख्या कापला जातो किंवा चामडी वाचविण्यासाठी स्वराज्य विधातक कृत्य करतो. हा इतिहास आमच्या विस्मरणगत जाता कामा नये. आदर्श समाज केवळ प्रार्थना करून किंवा नामस्मरणातून निर्माण होत नाही, त्याला पराक्रमाची जोड असणे अत्यंत आवश्यक असते. महाराजांनी अत्यल्प काळात मानवी गुणवत्तेतील-बुद्धिमत्ता, श्रम, कौशल्य यांचा विकास करून उपलब्ध साधनसामग्रीचा योग्य उपयोग केला. बलाढ्य साम्राज्यशाहीच्या दृष्टीने ज्या वस्तू टाकाऊ आहेत, त्या वस्तू त्यांच्या दृष्टीने युद्धसामग्री होती. त्यामुळेच त्यांच्या नियोजनाचासूक्ष्म अभ्यास करणाऱ्या अभ्यासकांनी त्यांना 'व्यवस्थापन गुरू' असे संबोधले आहे. त्यांच्या अंगी असलेली गुणवत्ता आपल्याला चकित करते. मनुष्याची उत्तम परीक्षा असणारे शिवराय, मनुष्याचे सद्गुण, दुर्गुण, दुर्बलता, बलस्थाने, निष्ठा, कौशल्य, गुणवत्ता यांची निश्चित पारख करून त्या व्यक्तीचा स्वराज्यासाठी काय उपयोग करून घेता येईल? याचा अचूक निष्कर्ष काढून त्याची निष्ठा तपासून त्या व्यक्तीत समर्पणभाव निर्माण करणे. त्यादृष्टीने त्याला प्रवृत्त करण्यासाठी या शिवप्रभूंकडे असणारे अचूक शब्दभांडार. जबाबदारी पेलण्याची व्यक्तीतील क्षमता, इच्छाशक्ती ओळखण्याची दिव्यदृष्टी, आपल्याला हवा असलेला माणूस शत्रूपक्षात असला, तरी त्याला आपले करण्याचे कसब, शांरीरिक सामर्थ्यावर न्याय नीतीचा अंकुश नसेल, तर माणसातील राक्षसी प्रवृत्ती प्रबळ होतील. तो उन्नत होण्याऐवजी उन्मत्त होईल. सदाचार, सत्कर्म विसरेल. तसे झाले तर स्वराज्य व यवनसाम्राज्यात भेद तो कोणता? शिवछत्रपतींना स्वराज्यातून मानवतेचा विकास करावयाचा होता. बुद्धिमान, पराक्रमी, सामान्य व करावी मनुष्यबळ स्वराज्यासाठी कसे उपयोगात आणावे? त्यावर अंकुश ठेवून त्यांच्या निष्ठा अबाधित ठेवण्याचे मार्ग शिवचरित्र दाखविते. मोजक्या सामुग्रीने बलाढ्य मुघल साम्राज्यशाहीशी संघर्षाचा विचार करणे म्हणजे त्या कालावधीत सर्वात अगोदर आपल्याच माणसांसमोर आपले हसे करून घेणे, हा अनुभव त्यांना सुरुवातीला स्वकीयांकडूनच येऊ लागला. प्रचंड इच्छाशक्ती व पराक्रम गाजविण्यासाठी अनेक पर्याय निर्माण करावे, दुरदृष्टिकोन, अत्यंत प्रतिकूल परिस्थिती सम्यक विचार करून निर्णय घेणे, शिवचरित्रातील हे विलोभनीय दर्शन आहे. अतिशय कार्यमग्न आणि जोखमीचे जीवन जगत असताना आपली संस्कृती भाषा परंपरा जोपासत ज्येष्ठ, ज्ञानी, तपस्वी यांच्याविषयी आदर, सर्वसामान्यांबद्दल जिह्वाळा, आपले इप्सित निश्चित करून ते गाठण्यासाठी अत्यंत काटेकोर नियोजन, त्यासाठी अचूक मार्ग निवडून, योग्य साधनांचा वापर करून कार्यक्षिती गाठण्यासाठी योग्य माणसाची निवड, पशुप्रेम, साधुसंताबद्दल वंदनीय भाव, पण दोंगबाजीला थारा नाही. किळे बांधणीतील विशेष कौशल्य, जरूर तिथे अस्वामकता, पण परमभावी शक्यता दिसत असेल तर तात्कालिक माघार व परत संधी मिळताच पुन्हा चढाई, संवाद कौशल्य, स्वरातील हुकूमत. शत्रू आणि मित्र यामधील विवेक, शत्रुप्रदेशातील अवूक भौगोलिक आकलन. घोडदळ, पायदळ व नौसेना यांचे ज्ञान, राजकीय असाधारण खेळी खेळताना शत्रूला त्याचा थांगपत्ताही लागू नये, असा बेमालूम धूर्तपणा. स्वराज्यातील शत्रूवर व शत्रूराज्यावर नियंत्रण ठेवून शांतचिंताने केलेला प्रचंड खटाटोप, अपयश पचवताना दाखविलेला संयम, अचूक निर्णय घेण्याचे प्रसंगावधान, शत्रूचा दरबारात चढ्या आवाजात प्रकट केलेला मराठी स्वाभिमान, निर्भयता, तेजस्विता, शत्रूची पुरती दिशभूल करण्यासाठी पवित्र उद्देशाने प्रसंगपरत्वे केलेले असत्याचरण. सत्य आणि असत्याचा मर्यादा व सामर्थ्यचि उत्तम आकलन. संकटातही अविचलता. रक्तात हजामी असणारे स्वकीय असले, तरी त्यांना संपविणे त्यांना आवश्यक वाटले. स्वराज्यलढा देताना सशस्त्र क्रांतिकारकांनी 'शिवचरित्र' हा गुरुग्रंथ मनाला. त्यामुळेच सशस्त्र लढा देणारे क्रांतिकारक संख्येने कमी असले, तरी बलाढ्य ब्रिटिश साम्राज्यशाहीला पुरते हैराण करण्यात ते यशस्वी ठरले. 'आपल्या मातृभूमीचे शोषण करणाऱ्या नराधमांसाठी शांतीची भाषा कामाची नसते. हे विषारी साप दिसताक्षणी उठायचे असतात,' हा गुरुमंत्र क्रांतिकारकांना शिवचरित्रातून मिळाला. शत्रूचा सुमधुर मधाळ भाषेवर कधीच विश्वास ठेवायचा नसतो. पहिल्या महायुद्धात ब्रिटिशांना साथ देऊनही त्या बदल्यात आम्हाला जालियनवाला बाग हत्याकांड आणि देशवासीयांच्या पदरी अमानुष अत्याचारच मिळत असतील, तर आम्ही आमची नीती बदलली पाहिजे, आजही शिवाजी महाराजांचा काळ चांगला म्हणतात. कोणताही मोफत योजना नसताना शिवाजी महाराजांचा काळाचा गौरव आजही होतो तसाच प्रमारे आपले राज्य चालले पाहिजे. हीच शिवजयंती निमित्त अपेक्षा!

छत्रपती शिवाजी महाराज : भारतीय राष्ट्रवादाचे आद्य प्रतीक

भारतीय इतिहासाच्या अभ्यासात छत्रपती शिवाजी महाराज यांचे स्थान केवळ एका पराक्रमी योद्ध्यापुरते मर्यादित ठेवणे ही एक मोठी बौद्धिक मर्यादा ठरेल. आधुनिक इतिहासलेखन, समाजशास्त्र आणि राज्यशास्त्र यांच्या दृष्टीने पाहिले असता शिवाजी महाराज हे एक राज्यसंस्थापक, लोककल्याणकारी प्रशासक, धर्मनिरपेक्ष दृष्टी असलेले नेतृत्व आणि भारतीय राष्ट्रवादाचे आद्य प्रतीक म्हणून समोर येतात. म्हणूनच १९ फेब्रुवारी रोजी साजरी होणारी शिवजयंती ही केवळ स्मृतिदिन नसून भारतीय राज्यसंस्थेच्या ऐतिहासिक मुळांचा पुनर्विचार करण्याची संधी आहे.

सतराव्या शतकातील भारताची राजकीय परिस्थिती अत्यंत अस्थिर होती. मुघल साम्राज्याचे केंद्रीकरण, दख्खनमधील आदिलशाहीकुतुबशाही यांचे संघर्ष, सरंजामी शोषण आणि धार्मिक-सामाजिक असुरक्षितता यामुळे सामान्य जनता भयग्रस्त होती. अशा पार्श्वभूमीवर शिवाजी महाराजांचा उदय हा केवळ सत्तांतर नव्हता, तर राज्याच्या स्वरूपातच मूलभूत परिवर्तन घडवणारा होता. त्यांच्या स्वराज्याची संकल्पना ही परकीय सत्तेविरोधातील प्रतिक्रिया नव्हे, तर स्वतःच्या लोकांसाठी स्वतःचे राज्य उभारण्याची सकारात्मक राजकीय दृष्टी होती.

इतिहासकार जदुनाथ सरकार, गोविंद सखाराम सरदेसाई, जेम्स लेन, स्टीवर्ट गॉडन यांसारख्या अभ्यासकांनी आपल्या लेखनात शिवाजी महाराजांच्या नेतृत्वाचे विविध पैलू अधोरेखित केले आहेत. आधुनिक संशोधनानुसार, शिवाजी महाराजांचे स्वराज्य हे लोकसंमतीवर आधारित, नैतिक अधिष्ठान असलेले आणि प्रशासकीय शिस्तीवर उभे असलेले राज्य होते. “हे राज्य रयतेचे आहे” हा विचार केवळ घोषणात्मक नव्हता, तर महसूल व्यवस्था, न्यायव्यवस्था आणि संरक्षण धोरणांतून प्रत्यक्षात उतरवला गेला होता.

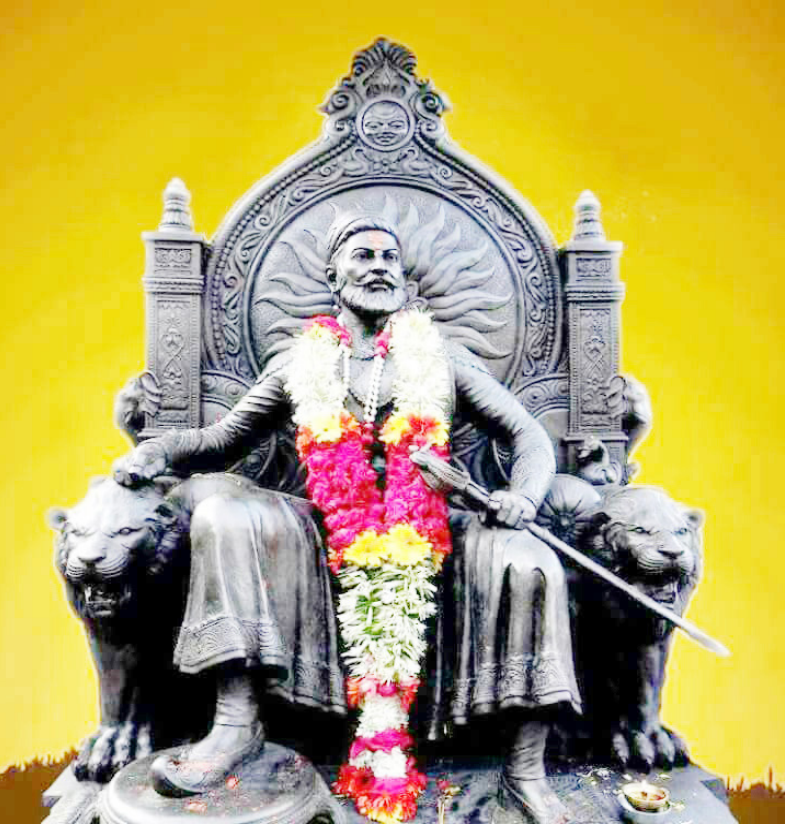
शिवाजी महाराजांच्या घडणीत जिजाऊ मातेचे योगदान अत्यंत महत्त्वाचे मानले जाते. जिजाऊंच्या धार्मिक-नैतिक संस्कारांतून महाराजांमध्ये धर्मभावना निर्माण झाली, पण ती संकुचित नव्हती. रामायण-महाभारत, संत परंपरा आणि लोककथा यामधून त्यांनी कर्तव्य, न्याय आणि लोकहित यांचे मूल्य आत्मसात केले. शहाजी राजांच्या अनुभवानून त्यांनी तत्कालीन राजकारणाची गुंतागुंत समजून घेतली. त्यामुळे शिवाजी महाराजांचे नेतृत्व भावनिक नसून विवेकाधिष्ठित होते.

स्वराज्याची उभारणी करताना शिवाजी महाराजांनी स्थानिक शक्तींना संघटित केले. मावळ प्रदेशातील शेतकरी, स्थानिक सरदार, कारागीर आणि सामान्य सैनिक हे स्वराज्याचे आधारस्तंभ होते. ही प्रक्रिया आधुनिक राज्यशास्त्रात सांगितल्या जाणाऱ्या सहभागी शासन संकल्पनेशी सुसंगत आहे. त्यामुळेच स्वराज्याला व्यापक सामाजिक पाठिंबा मिळाला. लोकांनी ते आपले राज्य मानले, हीच त्याच्या यशाची गुरुकिल्ली ठरली. लष्करी दृष्टिकोनातून पाहिले असता, शिवाजी महाराजांनी स्वीकारलेली गुनिमी काव्याची रणनीती ही केवळ युद्धतंत्र नव्हती, तर ती संसाधन-मर्यादेतून निर्माण झालेली बुद्धिमान रणनिती होती. भूगोलाचा अचूक वापर, वेग, गोपनीयता आणि स्थानिक पाठिंबा यांच्या जोरावर त्यांनी बलाढ्य सैन्यांना पराभूत केले. मात्र महत्त्वाचे म्हणजे, युद्धातील नैतिकता त्यांनी कधीही सोडली नाही. स्त्रिया, मुले, वृद्ध आणि धर्मस्थळे यांना अभय देण्याची त्यांची भूमिका आधुनिक आंतरराष्ट्रीय मानवीय कायद्यांच्या तत्वांशी सुसंगत वाटते.

शिवाजी महाराजांचे प्रशासन हा त्यांच्या अभ्यासाचा अत्यंत महत्त्वाचा विषय आहे. अष्टप्रधान मंडळाच्या माध्यमातून त्यांनी कारभाराचे विकेंद्रीकरण केले. पंतप्रधान, अमात्य, सुभत, सचिव, सेनापती, न्यायाधीश, पंडितराव यांसारखी पदे निर्माण करून त्यांनी कार्यविभागणी व उत्तरदायित्व निश्चित केले. महसूल व्यवस्था शेतकरीकेंद्रित होती. जिमीनेचे मोजमाप, पीकपद्धतीनुसार कर आकारणी आणि आपत्तीच्या काळात सवलती देणे ही धोरणे लोककल्याणकारी राज्याची लक्षणे मानली जातात.

धर्मनिरपेक्षतेच्या संदर्भात शिवाजी महाराजांचे स्थान विशेष आहे. त्यांच्या काळात धर्माधारित संघर्ष सामान्य होते, तरीही त्यांनी धार्मिक सहिष्णुतेची भूमिका घेतली. मशिदींचे संरक्षण, कुराणाचा सन्मान आणि मुस्लिम अधिकाऱ्यांना महत्त्वाची पदे देणे यावरून त्यांची भूमिका स्पष्ट होते. त्यामुळे शिवाजी महाराजांचे स्वराज्य हे धर्माधिष्ठित नसून नैतिक अधिष्ठान असलेले राज्य होते, असे आधुनिक इतिहासलेखन मानते.

स्त्रीसमानाच्या दृष्टीने शिवाजी महाराजांचा दृष्टिकोन त्यांच्या काळाच्या खूप पुढचा होता. इतिहासकारांच्या नोंदींनुसार, स्त्रींवर अत्याचार करणाऱ्यांना कठोर शिक्षा देण्यात येत असे. युद्धात जिंकलेल्या स्त्रियांना सन्मानाने परत पाठवले जाई. ही भूमिका तत्कालीन सामंती मानसिकतेच्या पूर्ण विरोधात होती. त्यामुळे शिवाजी महाराजांना स्त्रीसन्मानाचे

आद्य पुरस्कर्ते मानले जाते.

राज्याभिषेक हा शिवाजी महाराजांच्या जीवनातील एक निर्णायक टप्पा होता. तो केवळ धार्मिक विधी नव्हता, तर सार्वभौम भारतीय राज्याची औपचारिक घोषणा होती. परकीय सत्तांच्या छायेतून बाहेर पडून स्वराज्याला वैधता देणारा हा क्षण होता. राज्याभिषेकानंतर स्वराज्याची प्रशासकीय रचना अधिक सुसंगत आणि संस्थात्मक झाली.

शिवाजी महाराजांच्या नेतृत्वाचे आकलन केवळ युद्ध आणि प्रशासनापुरते मर्यादित ठेवणे अपुरे ठरेल. त्यांच्या राज्यकारभाराचा एक अत्यंत महत्त्वाचा पैलू म्हणजे कूटनीती. सतराव्या शतकातील भारतीय राजकारण हे सतत बदलणाऱ्या सत्ता-समीकरणांनी व्यापलेले होते. मुघल, आदिलशाही, कुतुबशाही, स्थानिक सरदार आणि परकीय व्यापारी शक्ती यांच्यातील संबंध गुंतागुंतीचे होते. अशा परिस्थितीत शिवाजी महाराजांनी संघर्ष, तह, संधी आणि प्रतिकार यांचा समतोल साधत स्वराज्याचे हित जपले. आधुनिक आंतरराष्ट्रीय संबंध सिद्धांतात ज्याला 'रियलपोलिटिक' म्हटले जाते, त्याचे आद्य स्वरूप त्यांच्या धोरणांत आढळते.

महाराजांनी शत्रूशीही गरज पडल्यास तह केले, परंतु स्वराज्याच्या स्वायत्ततेवर कधीही तडजोड केली नाही. अग्रा भेटीसारख्या प्रसंगात त्यांची राजकीय सूक्ष्मदृष्टी आणि मानसिक धैर्य स्पष्टपणे दिसून येते. इतिहासकारांच्या मते, अग्रा्यातील कैदेतून सुटका ही केवळ धाडसी पलायन नव्हते, तर मुघल सत्तेच्या नैतिक व राजकीय मर्यादांचे भान देणारा प्रसंग होता. या घटनेनंतर शिवाजी महाराजांची प्रतिमा केवळ प्रादेशिक राजापेक्षा व्यापक बनली.

मराठा साम्राज्याचा विस्तार हा शिवाजी महाराजांच्या वैचारिक वारशाचा परिणाम होता. त्यांनी निर्माण केलेली प्रशासनिक चौकट, लष्करी शिस्त आणि लोकाभिमुख धोरणे यामुळे पुढील पिढ्यांना साम्राज्य विस्ताराची दिशा मिळाली. छत्रपती संभाजी महाराज, राजाराम महाराज आणि पुढे पेशवाई काळातील नेतृत्वांने शिवाजी महाराजांच्या संकल्पनांना पुढे नेले. तथापि, इतिहासकार हेही अधोरेखित करतात की शिवाजी महाराजांचे वैयक्तिक नेतृत्व आणि नैतिक अधिष्ठान हे अद्वितीय होते, ज्याची पुनरावृत्ती पुढील काळात तशींच्या तशी झाली नाही.

ब्रिटिश कालखंडात शिवाजी महाराजांची प्रतिमा नव्याने घडवली गेली. औपनिवेशिक इतिहासलेखनात सुरुवातीला त्यांना “बंडखोर सरदार” म्हणून दाखवण्याचा प्रयत्न झाला. मात्र भारतीय राष्ट्रवादी इतिहासकारांनी या दृष्टिकोनाला आव्हान दिले. लोकमान्य टिळकांनी शिवाजी जयंती आणि गणेशोत्सव सार्वजनिक करून शिवाजी महाराजांना राष्ट्रीय प्रेरणास्थान बनवले. विनायक दामोदर सावरकर, महात्मा फुले, राजाराम मोहन रॉय यांसारख्या विचारवंतांनी शिवाजी महाराजांच्या स्वराज्यसंकल्पनेला आधुनिक स्वातंत्र्य चळवळीशी जोडले.

आधुनिक भारतीय राष्ट्रवादाच्या अभ्यासात शिवाजी महाराजांचे स्थान अत्यंत महत्त्वाचे आहे. त्यांच्या स्वराज्याची स कल्पना ही केवळ

डॉ. राजेंद्र बगाटे
(लेखक, समाजशास्त्राचे अभ्यासक आहेत)

राज्य शासनाने ओबीसी सुवर्ण कारागीरावरील अन्याय दूर करावा

महाराष्ट्र हे संतांचे आणि अठरा पगड जाती जमातींच्या कौशल्याचे माहेरघर आहे. राज्याच्या या सांस्कृतिक व औद्योगिक जडणघडणीत बारा बलुतेदार आणि अठरा अलुतेदार यांचा वाटा अमूल्य आहे. सोनार हा या बलुतेदार पद्धतीचा एक अविभाज्य आणि अत्यंत कुशल घटक ! मात्र सध्याच्या या आधुनिक काळात या पारंपारिक सोनार सुवर्णकारांच्या अस्तित्वाचा प्रश्न गंभीर झाला आहे. अशातच महाराष्ट्र शासनाच्या इतर मागास बहुजन कल्याण विभागामार्फत दिल्या जाणाऱ्या “विश्वकर्मा पुरस्काराच्या “नियमावलीतील तांत्रिक त्रुटीमुळे या समाजातील निष्णात कारागीरांना सन्मानापासून वंचित राहावे लागत आहे. हा केवळ एका समाजाचा प्रश्न नसून राज्याच्या पारंपारिक हस्तकला जतन करण्याच्या धोरणासमोरील एक मोठा पेच आहे. पंतप्रधान मा. नरेन्द्र जी मोदी यांनी १८ सप्टेंबर २०२३ रोजी पी. एम. विश्वकर्मा जोजेनेची घोषणा केली. या योजनेचा मूळ गाभाच हा आहे की जे कारागीर हाताने किंवा साध्या अवाजारांनी काम करतात त्यांचा विश्वकर्मा म्हणून गौरव व विकास व्हावा. यात सोनार (गोल्ड स्मिथ)या व्यवसायाला केंद्राने अग्रक्रमाने स्थान दिले आहे. केंद्राने ज्या कारागीरांना विश्वकर्मा म्हणून राष्ट्रीय स्तरावर मान्यता दिली त्यांनाच महाराष्ट्र शासनाच्या इतर मागास बहुजन कल्याण विभाग आपल्या पुरस्कारासाठी अपात्र ठरवत आहे . ही मोठी धोरणात्मक विसंगती आहे. सोनार, सुवर्णकार केवळ ओबीसी प्रवर्गात मोडतात म्हणून या कारागीरांना विश्वकर्मा पुरस्कारातून वगळणे हे कौशल्या पेक्षा प्रवर्गाला अधिक महत्त्व देणारे ठरत आहे . आज सुवर्णकारांचे अस्तित्त्व धोक्यात आहे. आजच्या कॉम्प्युटर एडेड डिझाईन (सिईडी)आणि यंत्रा द्वारे बनविलेल्या दागिन्याच्या काळात हाताने नक्षीकाम करणारे कारागीर आर्थिक दृष्ट्या पिचले गेले आहेत. मोडी लिपितील कोरीव काम, अस्सल मराठ मोळे ठसा काम आणि दुर्मिळ तार काम या कला केवळ सुवर्णकारांच्या बोतामध्ये जिवंत आहेत. या कारागीरांना कारागीरा सन्मान आणि प्रोत्साहन मिळाले नाही तर ही पारंपारिक कला पुढील पिढी पर्यंत पोहोचणार नाही. शासनाचा विश्वकर्मा पुरस्कार हा अशाच अस्मगत, नष्ट होत चाललेल्या कलांचे पुन:रूजीवन करण्यासाठी असवा, न केवळ कागदोपरी प्रवर्गांची पूर्तता करण्यासाठी. बदलत्या काळाची गरज ओळखून व्यावसायिक निकष शासनाने विचारात घेणे आवश्यक आहे की, विश्वकर्मा हे नावच मुळी कारागीरांचे आध्य दैवत आहे. पाचही पांचाल लोहार, सुतार, तांबट, शिलावट –शिल्पी, आणि सोनार हे एकाच परंपरेचे पाईक आहेत. आशा वेळी केवळ कांही पोट जातींना पुरस्कार देणे आणि सुवर्ण कारागीरांना डावलणे हे सामाजिक न्यायाच्या तत्वाला छेद देणारे आहे. इतर मागास बहुजन कल्याण विभागाने आपल्या पुढील वर्षाच्या शासन निर्णयात सुधारणा करून लाभार्थी गटाची व्याख्या प्रवर्गा ऐवजी व्यवसायाधारित करणे काळाची गरज आहे. या संदर्भात सोनार समाज संस्था सोलापूर च्या वतीने स्वस्तिर निवेदन तयार करून राज्याचे मुख्यमंत्री, इतर मागास बहुजन कल्याण विकास मंत्री, सोलापूर जिल्हा पालक मंत्री आणि विधान परिषद आमदार सौ. चित्राताई वाघ मंडम आणि प्रधान सचिव, इतर मागास बहुजन कल्याण विभाग व सहाय्यक संचालक, जिल्हा कार्यालय यांना सादर करून मागणी केली आहे. प्रशासकीय स्तरावर अपेक्षित पाऊल उचलतू नये. जिल्हा माहिती अधिकारी आणि मा.जिल्हा प्रशासन यांनी या विषयांचे गांभीर्य ओळखून वृत्त पत्रातील या लोक भावनेची दखल घेऊन ती मंत्रालयीन स्तरावर पोहोचविणे आवश्यक आहे. राज्याच्या प्रधान सचिव साहेबांनी केंद्राच्या आ. आ. असेल, तर तुमच्या विचारात घेऊन राज्याच्या पुरस्कार नियमावलीत ओबीसी प्रवर्गातील सोनार सुवर्ण कारागीरांचा समावेश करावा. यामुळे ग्रामीण व शहरी भागातील हजाराे अल्पशिक्षित कलासक्त कारागीरांना एक नवी उमेद मिळेल . शेवटी पुरस्कार हा केवळ एका व्यक्तीचा सन्मान नसतो, तो त्या कलेचा आणि पारंपारिक परंपरेचा गौरव असतो. सुवर्ण कारागीरांच्या हातातील ही जादू जिवंत ठेवणे हे शासनाचे आणि समाजाचे नैतिक कर्तव्य आहे.

वसंत पोतदार, अध्यक्ष
सोनार समाज संस्था, सोलापूर
मोबा. ९४२३० ६५९१५

हाडांसाठी गुणकारी आहे काकडीचे पाणी, जाणून घ्या आश्चर्यकारक फायदे

हाडांच्या आरोग्यासाठी निरोगी आहार घेणे आवश्यक आहे. तुमच्या आहारात निरोगी पदार्थांचा समावेश करून हाडांचे आरोग्य मजबूत करता येते. विशेषतः जर तुमची हाडे कमकुवत असतील किंवा हाडांमध्ये संबंधित आजार असले, तर तुमच्या हाडांच्या आरोग्याची काळजी घेणे अधिक महत्त्वाचे बनते.

हाडे मजबूत करण्यासाठी तुम्ही अनेक गोष्टी खाऊ शकता. परंतु अनेकांना माहिती नसेल की, काकडीचे पाणी हाडांच्या आरोग्यासाठी फायदेशीर मानले जाते. काकडीच्या पाण्यात मॅग्नेशियम, कॅल्शियम आणि फॉस्फरस सारखे पोषक घटक असतात, जे हाडांना निरोगी ठेवण्यास हातभार लावतात. काकडीचे पाणी पिल्याने हाडांची ताकद वाढते आणि ऑस्टियोपोरोसिससारख्या आजारांना प्रतिबंधित करते. पाहूया हाडांसाठी काकडीचे पाणी पिण्याचे फायदे.

हाडांची लवचिकता वाढते
काकडीचे पाणी पिल्याने हाडांची लवचिकता टिकून राहते आणि सांध्याची हालचाल सुधारते. काकडीचे पाणी शरीराला हायड्रेट करते आणि हाडांच्या पेशींमध्ये ओलावा टिकवून ठेवते.

सांधेदुखीपासून आराम–
तज्ञांच्या मते, काकडीतील व्हिटॅमिन के हाडांच्या बळकटीसाठी आवश्यक आहे. नियमित सेवनाने हाडांचे आरोग्य सुधारते. काकडीच्या पाण्यात अ‍ॅंटी इन्फ्लेमेट्री गुणधर्म असतात जे सांध्याची सूज आणि वेदना कमी करतात. व्यायामानंतर काकडीचे पाणी पिणे स्नायूंच्या निर्मितीसाठी आणि जळजळ कमी करण्यासाठी फायदेशीर आहे.

हाडे मजबूत बनतात–
काकडीतील व्हिटॅमिन २ हाडांच्या बळकटीसाठी आवश्यक आहे. ते सेवन केल्याने हाडे मजबूत होतात.काकडीचे पाणी हाडांसाठी फायदेशीर आहे. कमकुवत हाडांमुळे वारंवार फ्रॅक्चर होणाऱ्या लोकांनी काकडीचे पाणी सेवन करावे. काकडीचे पाणी पिल्याने हाडांचा कमकुवतपणा कमी होण्यास मदत होते. काकडीच्या पाण्यात असलेले कॅल्शियम आणि मॅग्नेशियम हाडांसाठी फायदेशीर आहे.

हाडांची वाढ आणि ताकद
काकडीचे पाणी पिल्याने हाडांच्या विकासास मदत होते. काकडीचे पाणी पिणे मुलांसाठी आणि किशोरवयीन मुलांसाठी फायदेशीर आहे. त्यात असलेले पोषक तत्व हाडांची वाढ आणि ताकद वाढविण्यास मदत करतात. यामुळे मुलांमध्ये कॅल्शियमच्या कमतरतेमुळे होणाऱ्या समस्या टाळता येतात.

छत्रपती शिवाजी महाराज : भारतीय राष्ट्रवादाचे आद्य प्रतीक

भारतीय इतिहासाच्या अभ्यासात छत्रपती शिवाजी महाराज यांचे स्थान केवळ एका पराक्रमी योद्ध्यापुरते मर्यादित ठेवणे ही एक मोठी बौद्धिक मर्यादा ठरेल. आधुनिक इतिहासलेखन, समाजशास्त्र आणि राज्यशास्त्र यांच्या दृष्टीने पाहिले असता शिवाजी महाराज हे एक राज्यसंस्थापक, लोककल्याणकारी प्रशासक, धर्मनिरपेक्ष दृष्टी असलेले नेतृत्व आणि भारतीय राष्ट्रवादाचे आद्य प्रतीक म्हणून समोर येतात. म्हणूनच १९ फेब्रुवारी रोजी साजरी होणारी शिवजयंती ही केवळ स्मृतिदिन नसून भारतीय राज्यसंस्थेच्या ऐतिहासिक मुळांचा पुनर्विचार करण्याची संधी आहे. सतराव्या शतकातील भारताची राजकीय परिस्थिती अत्यंत अस्थिर होती. मुघल साम्राज्याचे केंद्रीकरण, दख्खनमधील आदिलशाही-कुतुबशाही यांचे संघर्ष, सरंजामी शोषण आणि धार्मिक-सामाजिक असुरक्षितता यांमुळे सामान्य जनता भयग्रस्त होती. अशा पार्श्वभूमीवर शिवाजी महाराजांचा उदय हा केवळ सत्तांतर नव्हता, तर राज्याच्या स्वरूपातच मूलभूत परिवर्तन घडवणारा होता. त्यांच्या स्वराज्याची संकल्पना ही परकीय सत्तेविरोधातील प्रतिक्रिया नव्हे, तर स्वतःच्या लोकांसाठी स्वतःचे राज्य उभारण्याची सकारात्मक राजकीय दृष्टी होती.

इतिहासकार जदुनाथ सरकार, गोविंद सखाराम सरद-`साई, जेम्स लेन, स्टीवर्ट गॉर्डन यांसारख्या अभ्यासकांनी आपल्या लेखनात शिवाजी महाराजांच्या नेतृत्वाचे विविध पैलू अधोरेखित केले आहेत. आधुनिक संशोधनानुसार, शिवाजी महाराजांचे स्वराज्य हे लोकसंमतीवर आधारित, नैतिक अधिष्ठान असलेले आणि प्रशासकीय शिस्तीवर उभे असलेले राज्य होते. हे राज्य रयतेचे आहे हा विचार केवळ घोषणात्मक नव्हता, तर महसूल व्यवस्था, न्यायव्यवस्था आणि संरक्षण धोरणांतून प्रत्यक्षात उतरवला गेला होता.

शिवाजी महाराजांच्या घडणीत जिजाऊ मातेचे योगदान अत्यंत महत्त्वाचे मानले जाते. जिजाऊंच्या धार्मिक-नैतिक संस्कारांतून महाराजांमध्ये धर्मभावना निर्माण झाली, पण ती संकुचित नव्हती. रामायण-महाभारत, संत परंपरा आणि लोककथा यांमधून त्यांनी कर्तव्य, न्याय आणि लोकहित यांचे मूल्य आत्मसात केले. शहाजी राजांच्या अनुभवातून त्यांनी तत्कालीन राजकारणाची गुंतागुंत समजून घेतली. त्यामुळे शिवाजी महाराजांचे नेतृत्व भावनिक नसून विवेकाधिष्ठित होते.स्वराज्याची उभारणी करताना शिवाजी महाराजांनी स्थानिक शक्तींना संघटित केले. मावळ प्रदेशातील शेतकरी, स्थानिक सरदार, कारागरी आणि सामान्य सैनिक हे स्वराज्यचे आधारस्तंभ होते. ही प्रक्रिया आधुनिक राज्यशास्त्रात सांगितल्या जाणाऱ्या सहभागी शासन संकल्पनेशी सुसंगत आहे. त्यामुळेच स्वराज्याला व्यापक सामाजिक पाठिंबा मिळाला. लोकांनी ते आपले राज्य मानले, हीच त्यांच्या यशाची गुरुकिल्ली ठरली.

लष्करी दृष्टिकोनातून पाहिले असता, शिवाजी महाराजांनी स्वीकारलेली गनिमी काव्याची रणनीती ही केवळ युद्धतंत्र नव्हती, तर ती संसाधन-मर्यादितून निर्माण झालेली बुद्धिमान रणनिती होती. भूतोत्पाचा अन्नूक वापर, वेग, गोपनीयता आणि स्थानिक पाठिंबा यांच्या जोरावर त्यांनी बलाढ्य सैन्यांना पराभूत केले. मात्र महत्त्वाचे म्हणजे, युद्धातील नैतिकता त्यांनी कधीही सोडली नाही. स्त्रिया, मुले, वृद्ध आणि धर्मस्थळे यांना अभय देण्याची त्यांची भूमिका आधुनिक आंतरराष्ट्रीय मानवीय कायद्यांच्या तत्वांशी सुसंगत वाटते.

शिवाजी महाराजांचे प्रशासन हा त्यांच्या अभ्यासाचा अत्यंत महत्त्वाचा विषय आहे. अष्टाध्यान मंडळाच्या माध्यमातून त्यांनी कारभाराचे विकेंद्रीकरण केले. पंतप्रधान, अमात्य, सुमंत, सचिव, सेनापती, न्यायाधीश, पंडितराव यांसारखी पदे निर्माण करून त्यांनी कार्यविभागणी व उत्तरदायित्व निश्चित केले. महसूल व्यवस्था शेतकरीकेंद्रित

होती. जमिनीचे मोजमाप, पीकपद्धतीनुसार कर आकारणी आणि आपत्तीच्या काळात सवलती देणे ही धोरणे लोककल्याणकारी राज्याची लक्षणे मानली जातात.

धर्मनिरपेक्षतेच्या संदर्भात शिवाजी महाराजांचे स्थान विशेष आहे. त्यांच्या काळात धर्माधारित संघर्ष सामान्य होते, तरीही त्यांनी धार्मिक सहिष्णुतेची भूमिका घेतली. मशिदींचे संरक्षण, कुराणाचा सन्मान आणि मुस्लिम अधिकाऱ्यांना महत्त्वाची पदे देणे यावरून त्यांची भूमिका स्पष्ट होते. परकीय सत्तांच्या छायेतून बाहेर पडून स्वराज्याला धर्माधिष्ठित नसून नैतिक अधिष्ठान असलेले राज्य होते, असे आधुनिक इतिहासलेखन मानते.

खीसन्मानाच्या दृष्टीने शिवाजी महाराजांचा दृष्टिकोन त्यांच्या काळाच्या खूप पुढचा होता. इतिहासकारांच्या नोंदींनुसार, खीवर अत्याचार करणाऱ्यांना कठोर शिक्षा देण्यात येत असे. युद्धात जिंकलेल्या स्त्रियांना सन्मानाने परत पाठवले जाई. ही भूमिका तत्कालीन सामंती मानसिकतेच्या पूर्ण विरोधात होती. त्यामुळे शिवाजी महाराजांना खीसन्मानाचे आद्य पुरस्कर्ते मानले जाते.

राज्याभिषेक हा शिवाजी महाराजांच्या जीवना-तील एक निर्णायक टप्पा होता. तो केवळ धार्मिक विधी नव्हता, तर सार्वभौम भारतीय राज्याची औपचारिक घोषणा होती. परकीय सत्तांच्या छायेतून बाहेर पडून स्वराज्याला वैधता देणारा हा क्षण होता. राज्याभिषेकानंतर स्वराज्याची प्रशासकीय रचना अधिक सुसंगत आणि संस्थात्मक झाली.

शिवाजी महाराजांच्या नेतृत्वाचे आकलन केवळ युद्ध आणि प्रशासनापुरते मर्यादित ठेवणे अपुरे ठरेल. त्यांच्या राज्यकारभाराचा एक अत्यंत महत्त्वाचा पैलू म्हणजे कूटनीती. सतराव्या शतकातील भारताय राजकारण हे सतत बदलणाऱ्या सत्ता-समीकरणांनी व्यापलेले होते. मुघल, आदिलशाही, कुतुबशाही, स्थानिक सरदार आणि परकीय व्यापारी शक्ती यांच्यातील संबंध गुंतागुंतीचे होते. अशा परिस्थितीत शिवाजी महाराजांनी संघर्ष, तह, संधी आणि प्रतिकार यांचा समतोल साधत स्वराज्याचे हित जपले. आधुनिक आंतरराष्ट्रीय संबंध सिद्धांतात ज्याला 'रियलपोलिटिक' म्हटले जाते, त्याचे आद्य स्वरूप त्यांच्या धोरणांत आढळते.

महाराजांनी शत्रूशीही गरज पडल्यास तह केले, परंतु स्वराज्याच्या स्वायत्ततेवर कधीही तडजोड केली नाही. आग्रा भेटीसारख्या प्रसंगात त्यांची राजकीय सूक्ष्मदृष्टी आणि मानसिक धैर्य स्पष्टपणे दिसून येते. इतिहासकारांच्या मते, अग्रयातील कैदेतून सुटका ही केवळ धाडसी पलायन नव्हते, तर मुघल सत्तेच्या नैतिक व राजकीय मर्यादांचे

भान देणारा प्रसंग होता. या घटनेनंतर शिवाजी महाराजांची प्रतिमा केवळ प्रादेशिक राजापेक्षा व्यापक बनली.

मराठा साम्राज्याचा विस्तार हा शिवाजी महाराजांच्या वैचारिक वारशाचा परिणाम होता. त्यांनी निर्माण केलेली प्रशासनिक चौकट, लष्करी शिस्त आणि लोकाभिमुख धोरणे यांमुळे पुढील पिढ्यांना साम्राज्य विस्ताराची दिशा मिळाली. छत्रपती संभाजी महाराज, राजाराम महाराज आणि पुढे पेशवाई काळातील नेतृत्वाने शिवाजी महाराजांच्या संकल्पनांना पुढे नेले. तथापि, इतिहासकार हेही अधोरेखित करतात की शिवाजी महाराजांचे वैयक्तिक नेतृत्व आणि नैतिक अधिष्ठान हे अद्वितीय होते, ज्याची पुनरावृत्ती पुढील काळात तशीच्य तशी झाली नाही.

ब्रिटिश कालखंडात शिवाजी महाराजांची प्रतिमा नव्याने घडवली गेली. औपनिवेशिक इतिहासलेखनात सुरुवातीला त्यांना बंडखोर सरदार म्हणून दाखवण्याचा प्रयत्न झाला. मात्र भारतीय राष्ट्रवादी इतिहासकारांनी या दृष्टिकोनाला आव्हान दिले. लोकमान्य टिळकांनी शिवाजी जयंती आणि गणेशोत्सव सार्वजनिक करून शिवाजी महाराजांना राष्ट्रीय प्रेरणास्थान बनवले. विनायक दामोदर सावरकर, महात्मा फुले, राजाराम मोहन रॉय यांसारख्या विचारवंतांनी शिवाजी महाराजांच्या स्वराज्यसंकल्पनेला आधुनिक स्वातंत्र्य चळवळीशी जोडले.

आधुनिक भारतीय राष्ट्रवादाच्या अभ्यासात शिव-ाजी महाराजांचे स्थान अत्यंत महत्त्वाचे आहे. त्यांच्या स्वराज्याची संकल्पना ही केवळ राजकीय स्वातंत्र्यापुरती मर्यादित नव्हती, तर ती सांस्कृतिक, सामाजिक आणि नैतिक स्वातंत्र्याशी जोडलेली होती. ब्रिटिश सत्तेविरोधातील लढ्यात स्वराज्य हा शब्द पुन्हा केंद्रस्थानी आला, याचे मूळ शिवाजी महाराजांच्या विचारांत आढळते. त्यामुळेच त्यांना भारतीय राष्ट्रवादाचे आद्य प्रतीक मानले जाते.

शिवाजी महाराजांचा धर्मविषयक दृष्टिकोन आधुनिक भारतासाठी विशेष संदर्भात्मक ठरतो. आजच्या बहुधर्मीय, बहुसांस्कृतिक समाजात धार्मिक सहिष्णुता आणि परस्पर आदर ही मूल्ये अत्यंत आवश्यक आहेत. शिवाजी महाराजांनी आपल्या राज्यकारभारातून ही मूल्ये प्रत्यक्षात उतरवली. त्यांच्या काळातील राजकीय वास्तव पाहता ही भूमिका अधिकच महत्त्वाची ठरते. म्हणूनच आधुनिक राज्यशास्त्रात त्यांना 'सर्वसमावेशक शासक' म्हणून पाहिले जाते.खीसन्मानाच्या संदर्भात शिवाजी महाराजांचे विचार आजच्या लिंगसमतेच्या चर्चेतही मार्गदर्शक ठरतात. खीला केवळ संरक्षण नव्हे, तर सन्मान देण्याची त्यांची भूमिका सामाजिक परिवर्तनाची बीजे पेरणारी होती. आधुनिक

स्वीवादी अभ्यासकांच्या मते, शिवाजी महाराजांची भूमिका ही तत्कालीन पितृसत्ताक व्यवस्थेच्या चौकटीत राहूनही प्रगत होती.

प्रशासनशास्त्राच्या दृष्टीने शिवाजी महाराजांचे राज्य हे कल्याणकारी राज्याच्या प्राथमिक संकल्पनेशी सुसंगत वाटते. महसूल सवलती, आपत्ती व्यवस्थापन, न्याय्य करप्रणाली आणि लोकाभिमुख न्यायव्यवस्था ही वैशिष्ट्ये आधुनिक कल्याणकारी राज्याच्या मूलतत्त्वांशी जुळण-ारी आहेत. त्यामुळे शिवाजी महाराजांचे राज्य हे केवळ ऐतिहासिक नव्हे, तर सैद्धांतिक अभ्यासासाठीही महत्त्वाचे ठरते.आजच्या भारतात शिवाजी महाराजांचे स्मरण अनेकदा भावनिक किंवा राजकीय पातळीवर मर्यादित राहते. मात्र शैक्षणिक दृष्टीने पाहिले असता त्यांच्या विचारांचा सखोल अभ्यास करण्याची गरज आहे. अभ्यासक्रम, संशोधन आणि सार्वजनिक चर्चांमध्ये शिवाजी महाराजांना केवळ योद्धा म्हणून नव्हे, तर राज्यसंस्थापक, प्रशासक आणि सामाजिक सुधारक म्हणून मांडणे आवश्यक आहे. यामुळे इतिहासाचे अधिक समतोल आणि वैज्ञानिक आकलन विकसित होईल.जागतिक इतिहासाच्या संदर्भात पाहिले असता, शिवाजी महाराजांची तुलना युरोपमधील राष्ट्रनिर्मात्यांशी करता येते. त्यांनी उभारलेले स्वराज्य हे स्थानिक परिस्थितीतून उगम पावलेले असले तरी त्यातील मूल्ये सार्वकालिक आहेत. स्वातंत्र्य, न्याय, लोककल्याण आणि नैतिक नेतृत्व ही मूल्ये कोणत्याही काळात आणि कोणत्याही समाजात उपयुक्त ठरतात. समारोप करताना असे म्हणता येईल की छत्रपती शिवाजी महाराज हे केवळ मराठा इतिहासाचे नव्हे, तर संपूर्ण भारतीय इतिहासाचे केंद्रीय व्यक्तिमत्त्व आहेत. त्यांच्या स्वराज्याची संकल्पना ही आधुनिक भारतीय राज्यव्यवस्थेची वैचारिक पूर्वपीठिका ठरते. १९ फेब्रुवारी रोजी साजरी होणारी शिवजयंती ही केवळ गौरवाचा उत्सव नसून आत्मपरीक्षणाची संधी आहे. त्यांच्या विचारांकडे केवळ अभिमानाने नव्हे, तर अभ्यासपूर्ण दृष्टीने पाहिले तरच आपण त्यांच्या वारशाशी प्रामाणिक राहू शकतो. शिवाजी महाराजांचा वारसा म्हणजे तलवारीचा नव्हे, तर विचारांचा; सत्तेचा नव्हे, तर सेवेचा; विजयाचा नव्हे, तर मूल्यांचा वारसा आहे. आधुनिक भारताच्या लोकशाही, धर्मनिरपेक्षता आणि सामाजिक न्यायाच्या संकल्पनांत त्यांच्या स्वराज्याचा प्रतिध्वनी ऐकू येतो. म्हणूनच शिवाजी महाराज इतिहासात बंदिस्त न रा-हता आजही वर्तमानाशी संवाद साधतात आणि भविष्याला दिशा देतात. ✽डॉ. राजेंद्र बगारे (लेखक, समाजशास्त्राचे अभ्यासक आहेत)

१ Doctor Tips सल्ला डॉक्टरचा

मागील काही वर्षांमध्ये सेक्सुएलिटीबद्दल लोक जास्त खुलून बोलू लागले आहे. आता या मुद्द्यांवर प्रत्येक व्यक्ती आपले विचार आणि आवड निवड व्यक्त करू लागला आहे. अलैंगिक, हा एक असा शब्द आहे ज्याबद्दल आतापर्यंत तुम्ही फारच कमी किंवा कदाचित ऐकले ही मसेल. यात ते लोक येतात ज्यांना सेक्सची इच्छा नसते किंवा जे रिलेशनशिपबगैर संबंध बनवण्यास तयार होऊन जातात आणि ते लोक मुलगी असो की मुलगा दोघांशी संबंध बनवण्यास तयार होऊन जातात. (क्रमशः)

आडवे शब्द	
१. पूर्वी गाणीबातम्या ऐकण्यासाठी याचा वापर करीत	६६. लक्ष्मी
७. पराक्रमी	६७. विषयांध
४. रामदासांचे प्रसिद्ध काव्य	७२. धूळ, केर
११. खलाशी	७४. श्रावणात अनेकजण याची पूजा करतात
१२. कर्णभूषण	७७. सत्यवानाची बायको
१४. गोष्ट	७९. गुलामी
१५. केविलवाणा	८०. कमी दर्जाचे
१६. पुसट, धूसर	८१. नेमस्त
१७. असत्य	
१९. सुराण पक्ष्याचे घरटे	
२२. भांडण	
२३. मर्यादा, अंत	
२५. वाडवडिलांनी कमावलेले	
२६. तल्लीन	
२७. मैत्रीण	
२८. पार्वती	
२९. किल्ला	
३०. उलट, प्रतिकूल	
३४. धनको	
३६. मालिका, हार	
३७. हनुमान	
३८. समशेर	
४०. काकुनी	
४२. अफवा	
४३. हुलगे	
४५. सहाय्य	
४६. विविध प्रकारचे	
४७. लहान	
५०. पाण्याचा नळ	
५१. वायू	
५३. सभा	
५४. कोरडे, वैराण	
५५. लेखणी	
५७. आवड	
५९. पाषाण	
६१. दारूचा एक प्रकार	
६२. वि.वा. शिरवाडकरांचे हे नाटक विशेष लोकप्रिय आहे	
६४. चिंतन	

२ Joke विनोद

तुमचे लग्न झाले म्हणून पणार वाढू? हे बघा ऑफीसच्या बाहेर होणाऱ्या कोणत्याही युवटनेसाठी आय्डी जबाबदार राहणार नाही!!

साहिल : झ्रदहा मिनिटं झाली तरी फोनवर तु फक्त हो, हो म्हणताय ?फ अनजय : झ्रअरे, बाबा, माझ्या बायकोचा फोन होता.

उभै शब्द	
१. वाढू	४९. पूर्वज
२. शिजवलेला भात	५०. अपुरा
३. भूमी	५२. कोल्ह्यासारखा पशू
५. हसण्याजोगे, पोरकट	५३. नमस्कार
६. रुदन	५६. यथेच्छ
८. स्त्री	५८. सार्वभौम राजा
९. धार्मिक काव्याचा एक प्रकार	६०. चांगले
१०. कथालेखक	६३. एकाग्र दृष्टी, ६५. भ्रतार
१२अ. पाकिट	६७. छळ, त्रास
१५. दिवाळी	६८. खरेपणा
१८. झाडापासून मिळणारे आरोग्यवर्धक शीतपेय	६९. रानात पसरलेली आग
२०. गोफण, बेचकी	७०. मत्स्य
२१. कमावलेले (धन)	७१. कागदकापड कापण्याचे साधन
२२. घट्ट	७२. केव्हा
२३. आंब्याची एक जात	७३. बेकरी मालासाठी आवश्यक पदार्थ
२४. पंढरीची पायी यात्रा	७५. रोटीचा एक प्रकार
२६. रामायणातील प्रसिद्ध अरण्य	७६. प्राण नेणारा देव
२७. बेचव	७८. तांबूल
२८. एक लोकप्रिय वाड्मायप्रकार	
२९. तृण	
३१. कामकुचार, सुस्त	
३२. अंगठ्यापासून सर्वात दूरचे बोट	
३३. गगन	
३५. जाडसर दळलेला गहू	
३६. पीछेहाट	
३९. मार्गस्थ	
४०. ही साखर गुलकंदात वापरतात	
४१. नवरा	
४३. कपटी	
४४. पक्ष्यांचा समूह	
४६. आवाज	
४८. मऊ	

३ Message संदेश

Santa ne challenge kiya.....
“Ki woh kutubminar ko sr pe rakh k mumbai le jayega”...
Sare new channel wale waha pahuch gye....
Tab bola “Bas koi utha k sar pe rakh de”...

Message	
१	२
३	४
५	६
७	८
९	१०
११	१२
१३	१४
१५	१६
१७	१८
१९	२०
२१	२२
२४	२५
२६	२७
२८	२९
३०	३१
३२	३३
३४	३५
३७	३८
३९	४०
४२	४३
४४	४५
४६	४७
४८	४९
५०	५१
५२	५३
५४	५५
५६	५७
५८	५९
६०	६१
६२	६३
६४	६५
६७	६८
६९	७०
७२	७३
७४	७५
७६	७७
७८	७९
८०	८१
८२	८३
८४	८५
८६	८७
८८	८९
९०	९१
९२	९३
९४	९५
९६	९७
९८	९९
१००	१०१

४ Thought सुविचार

आत्मविश्वास असावा पण अंहराक नसावा. —अज्ञान

संस्कृत सुभाषित

शरीरं न वर्षति नृजति ।
वर्षति वर्षासु निःस्वतो मेघः।
नीचो वदति न कुरुते ।
न वदति सुजनः करोत्येव ।
अर्थ : शरद ऋतुत नव नृसताच गर्जतो, वर्षा ऋतुत न गर्जणारा मेघ बसतो, वृष्ट नृसताच बडबडतो, काही करत नाही, सज्जन बोलत नाहीत तर करूनच दाखवतात.

Thought	
१	२
३	४
५	६
७	८
९	१०
११	१२
१३	१४
१५	१६
१७	१८
१९	२०
२१	२२
२४	२५
२६	२७
२८	२९
३०	३१
३२	३३
३४	३५
३७	३८
३९	४०
४२	४३
४४	४५
४६	४७
४८	४९
५०	५१
५२	५३
५४	५५
५६	५७
५८	५९
६०	६१
६२	६३
६४	६५
६७	६८
६९	७०
७२	७३
७४	७५
७६	७७
७८	७९
८०	८१
८२	८३
८४	८५
८६	८७
८८	८९
९०	९१
९२	९३
९४	९५
९६	९७
९८	९९
१००	१०१

थोडक्यात/ संक्षिप्त

कोणी केला होता पाकिस्तानच्या पिएम ला फोन ? ज्यानंतर भारतासमोर खेळायला तयार झाला पाकिस्तान नवी दिल्ली–१५ फेब्रुवारी रोजी रविवारी भारत विरुद्ध पाकिस्तान यांच्यात ग्रुप स्टेजचा सामना खेळवला गेला. या सामन्यात भारताने तब्बल ६१ धावांनी पाकिस्तानचा लाजिरवाणा पराभव केला. टीम इंडियाने पाकिस्तानला ११४ धावांवर ऑलआउट केलं. त्यामुळे टीम इंडियाने सलग तीन ग्रुप स्टेज सामने जिंकून सुपर ८ मध्ये प्रवेश केला. तर पाकिस्तानला सुपर ८ मध्ये प्रवेशासाठी अजून एक सामना खेळवाव लागणार आहे. यंदाच्या वर्ल्ड कपमधील भारत – पाकिस्तान सामना हा मोठ्या झुमानंतर पार पडला होता. कारण पाकिस्तानने बांगलादेशला पाठिंबा दर्शवत आधी भारताविरुद्ध सामन्यावर बहिष्कार टाकण्याची धमकी दिली होती. मात्र त्यानंतर सामन्याच्या काही दिवसांपूर्वी ९ तारखेला पाकिस्तान सरकारने त्यांचा निर्णय बदलला आणि त्यांच्या राष्ट्रीय संघाला भारताविरुद्ध सामना खेळण्याची परवानगी दिली. मात्र पाकिस्तानने आपल्या बहिष्काराच्या निर्णयावरून घेतलेला यूटर्न कोणामुळे शक्य झाला. याविषयी महत्वाची माहिती समोर आली आहे. कोलंबो येथे झालेला भारत विरुद्ध पाकिस्तान सामना पाहण्यासाठी पाकिस्तान क्रिकेट बोर्डाचे प्रमुख मोहसिन नक्वी आले होते.

पाकिस्तानची सुपर-८ मध्ये धडक; नामिबियाचा १०२ धावांनी पराभव कोलंबो–२०२६ च्या टी-२० विश्वचषकातील ३५ वा सामना पाकिस्तान आणि नामिबिया क्रिकेट संघात खेळवण्यात आला. या सामन्यात पाकिस्ताननं शानदार कामगिरी करत नामिबियाला हरवून सुपर-८ मध्ये आपलं स्थान निश्चित केलं. पाकिस्तानकडून सलामीवीर साहिबजादा फरहाननं दमदार शतक झळकावलं आणि पाकिस्ताननं हा सामना १०२ धावांनी जिंकून खळबळ उडवून दिली. पाकिस्ताननं १९९ केल्या धावा : फलंदाज म्हणून सलामीला आलेल्या साहिबजादा फरहाननं शानदार फलंदाजीचं प्रदर्शन केलं. त्यानं ५८ चेंडूत ११ चौकार आणि ४ षटकार मारत नाबाद १०० धावा केल्या. सॅम अयुबनंही १२ चेंडूत १४ धावा केल्या. कर्णधार सलमान अली आघानं २३ चेंडूत ३८ धावा केल्या. अखेर शादाब खाननं २२ चेंडूत ३६ धावा केल्या. अशाप्रकारे, पाकिस्ताननं २० षटकांत ३ गडी गमावून १९९ धावा केल्या. नामिबियाचा ९७ धावांत खुर्दा : लक्ष्याचा पाठलाग करताना नामिबियाकडून सलामीवीर लॉरेन स्टीनकॅम्पनं २३ धावा केल्या, तर त्याला साथ देण्यासाठी आलेल्या जान फ्रायलिकनं ९ धावा केल्या.

साहिबजादा फरहानने घडवला इतिहास! टी-२० वर्ल्डकपमध्ये 'अशी' कामगिरी करणारा ठरला पाकचा दुसरा फलंदाज दिल्ली–आयसीसी टी-२० वर्ल्डकप २०२६ स्पर्धेतील ३५ वा सामना पाकिस्तान आणि नामिबिया या दोन्ही संघांमध्ये सुरू आहे. हा दोन्ही संघांचा साखळी फेरीतील शेवटचा सामना आहे. पण हा सामना पाकिस्तानसाठी अतिशय महत्वाचा आहे. पाकिस्तानकडे हा सामना जिंकून सुपर ८ मध्ये प्रवेश करण्याची सुवर्णसंधी आहे. पण जर हा सामना गमावला, तर घरी परतावे ला-गेल. दरम्यान या महत्वाच्या सामन्यात पाकिस्तानकडून सलामीला येणाऱ्या साहिबजादा फरहानने दमदार शतकी खेळी केली. या शतकी खेळीच्या बळावर त्याने मोठा रेकॉर्ड आपल्या नावावर केला आहे.या सामन्यात पाकिस्तानने नाणेफेक जिंकून प्रथम फलंदाजी करण्याचा निर्णय घेतला. पहिल्या डावात फलंदाजीला आलेल्या पाकिस्तानला सुरुवातीलाच मोठा धक्का बसला. सईम अयुब अवघ्या १४ धावांवर माघारी परतला. तर सलमान अली आघाने २३ चेंडूत ३८ धावांचे योगदान दिले. अवघे ३ टी-२० आंतरराष्ट्रीय सामने खेळण्याचा अनुभव असणाऱ्या ख्वाजा नफायला या सामन्यासाठी पाकिस्तानच्या संघात स्थान देण्यात आलं होतं.

अफगाणिस्तानातील बामियान प्रांतात स्की स्पर्धेत सहभागी होणारे अफगाण स्की उत्साही.

भारतीय संघ अजिंक्य! नेदरलँड्सवर मिळवला ऐतिहासिक विजय

शिवम दुबे-वरूण चक्रवर्ती ठरले गेमचेंजर

१३ षटकार, ११ चौकार अन् फलकावर १९३ धावा!

शिवम दुबेची धमाकेदार फलंदाजी, हार्दिक पांड्याही चमकला, नेदरलँड्सला धू-धू धुतले

गोलंदाजांनी आक्रमक मारा करत भारतीय फलंदाजांना सहज खेळ करू दिला नाही. विशेषतः आर्यन दत्तने प्रभावी गोलंदाजी करत सर्वांचे लक्ष वेधले. भारताची धक्कादायक सुरुवात... भारताची सुरुवात मात्र धक्कादायक ठरली. सलामीवीर अभिषेक शर्मा शून्यावर बाद झाला. या विश्वचषकात तिसऱ्यांदा तो खाते न उघडताच परतला. ईशान किशनने झटपट सुरुवात केली, पण केवळ ७ चेंडूत १८ धावा करून तोही माघारी परतला. तिलक वर्माने संयमी खेळ करत ३१ धावांचे योगदान दिले, तर कर्णधार सूर्यकुमार यादवने मधल्या षटकांमध्ये डाव सावरत ३४ धावा केल्या. मात्र खऱ्या अर्थाने शिवम दुबेने डावाला वेग दिला. त्याने झंझावाती अर्धशतक ठोकत भारताला १९३ धावांपर्यंत पोहोचवण्यात मोलाची भूमिका बजावली. शिवम दुबे नावाचं वादळ... शिवम दुबे नवव्या षटकात फलंदाजीला आला, तेव्हा त्याची सुरुवात अतिशय संथ झाली होती. पहिल्या ११ चेंडूमध्ये त्याने फक्त ६ धावा केल्या. मात्र त्यानंतर त्याने गिअर बदलला आणि पुढील १४ चेंडूमध्ये तब्बल ४४ धावा ठोकत सामना भारताच्या बाजूने फिरवला. केवळ २५ चेंडूमध्ये त्याने आपले अर्धशतक पूर्ण केले, टी-२० वर्ल्ड कपमधील त्याची ही पहिलीच अर्धशतकी खेळी ठरली. दुबेने ३१ चेंडूत ६६ धावांची झंझावाती खेळी साकारली, ज्यात ४ चौकार आणि ६ षटकारांचा समावेश होता. हार्दिक पांड्याची साथ हार्दिक पांड्या यानेही दुबेला साथ दिली. हार्दिकने २१ चेंडूत ३० धावा करत आक्रमक फलंदाजी केली. पहिल्या ११ षटकांत भारताने केवळ ७६ धावा केल्या होत्या. पण शेवटच्या ९ षटकांत भारतीय फलंदाजांनी तब्बल ११७ धावा काढत सामन्याचा चेहरामोहरा बदलला. दुबे आणि हार्दिक यांच्यातील ७६ धावांची भागीदारी हा या झंझावाती पुनरागमनाचा मुख्य आधार ठरला. अखेरच्या ९ चेंडूमध्ये भार-ताने ४ षटकार मारले, जरी त्याच वेळी २ गडी बाद झाले. नेदरलँड्सकडून लोगान व्हॅन बीक सर्वाधिक प्रभावी ठरला. त्याने ३ विकेट्स घेत भारतीय फलंदाजांना काही प्रमाणात रोखण्याचा प्रयत्न केला. आर्यन दत्त याने २ बळी घेतले, तर काइल क्लेन यानेही १ विकेट आपल्या नावावर जमा केली.

जर्सी बदलली तरी पुन्हा तोच मुखर्षपणा, मॅचविनर ठरला टीम इंडियासाठी डोकेदुखी

नवी दिल्ली-टी२० वर्ल्ड कपच्या २०२६ च्या ग्रुप स्टेजमधला भारताचा शेवटचा सामना हा नेदरलँड विरुद्ध सुरू आहे. या सामन्यात टीम इंडियाचा सलामीवीर अभिषेक शर्मा पुन्हा डकवर बाद झाला आहे.मागच्या तीन सामन्यापासून तो शून्यावर बाद होत आहे.आजच्या सामन्यात त्याने मोहम्मद सिराजची जर्सी घालून फलंदाजी करण्याचा प्रयत्न केला. पण तरी देखील ३ बॉलमध्ये शून्य धावा करून बाद झाला होता. त्यामुळे जर्सी बदलली तरी नशीब राहिलं असं काहीसं अभिषेक सोबत घडलं आहे. विशेष म्हणजे टी२० वर्ल्डकपमध्ये तो सर्वाधिक वेळा डक वर आऊट होणारा खेळाडू ठरला आहे. खरं तर टी२० वर्ल्ड कप आधी अभिषेक शर्माला सर्वात मोठा मॅचविनर आणि धोकादायक खेळाडू म्हणून पाहिले जात

होते. पण वर्ल्ड कपमध्ये हा खेळाडू पूर्णपणे फ्लॉप ठरला आहे. कारण युएसविरुद्ध पहिल्या सामन्यात अभिषेक शर्मा डकवर बाद झाला होता. त्यानंतर नामिबिया विरुद्ध सामन्याआधी अभिषेकच पोट बिघडल्यामुळे त्याला सामन्यात विश्रांती देण्यात आली होती. त्यानंतर पाकिस्तान विरुद्ध तो पुन्हा मैदानात आला. पण पाकिस्तानविरुद्ध देखील तो शून्यावर बाद झाला. त्यानंतर आजच्या सामन्यात देखील नामिबिया विरुद्ध तो शून्यावर बाद झाला आहे. खरं तर आजच्या सामन्यात मैदानात फलंदाजीला उतरण्यापूर्वी त्याने पहिल्यांदा अर्शदिपची जर्सी घातली.पण अर्शदिप प्लेइंग इलेव्हनमध्ये असल्याने ती काढून मोहम्मद सिराजने काढली.अशाप्रकारे त्याने नशीब आजमावण्याचा प्रयत्न केला. पण तो पुन्हा शून्यावर बाद झाला आहे. वर्ल्डकप मध्ये तिसऱ्यांदा असं झालंय की अभिषेक शर्मा शून्यावर बाद झाला आहे. दरम्यान अभिषेक शर्माने आता भारतासाठी एका कॅलेंडर वर्षात सर्वाधिक (५) वेळा डकवर आऊट झाला आहे. २०२४ मध्ये संजू सॅमसन देखील इतक्याच वेळ बाद झाला होता. टी२० मध्ये एका कॅलेंडर वर्षात सर्वाधिक डक (६) करणारे सलामीवीर सैम अयुब (पाकिस्तान, २०२५) ५ - चालोएमवॉग चटफाईसन (थायलंड, २०२४) ५ - कुशल भुर्तेल (नेपाळ, २०२४) ५ - धर्मा केसुमा (इंडोनेशिया, २०२५) ५ - परवेझ हुसेन इमोन (बांगलादेश, २०२५) ५ - अभिषेक शर्मा (भारत, २०२६)

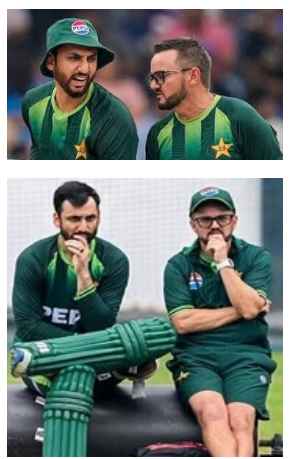

स्पेनमधील गिरोना येथे सुरू असलेल्या ला लीगा फुटबॉल सामन्यादरम्यान स्पर्धा करताना गिरोना एफसी आणि एफसी बार्सिलोनाचे खेळाडू.

अभिषेक शर्माची हॅटट्रिक; लाजिरवाण्या विक्रमात प्रशिक्षक गंभीरला टाकलं मागे

अहमदाबाद-भारतीय क्रिकेट संघ अहमदाबाद येथील नरेंद्र मोदी स्टेडियमवर नेदरलँड्सविरुद्ध २०२६ च्या टी-२० विश्वचषकातील शेवटचा गट फेरीचा सामना खेळत आहे. टीम इंडियाचा कर्णधार सूर्यकुमार यादवनं सामन्यात नाणेफेक जिंकून प्रथम फलंदाजी करण्याचा निर्णय घेतला, ज्याम ुठं अभिषेक शर्माकडून मोठ्या खेळीची अपेक्षा सर्वांना होती.

: अभिषेक शर्मानं आता टी-२० विश्वचषकाच्या एकाच हंगामात सर्वाधिक शून्यावर बाद होण्याचा विक्रम केला आहे, जो स्पर्धेत कोणत्याही भारतीय खेळाडूचा मागील कोणताही विक्रम मागे टाकलं आहे. याव्यतिरिक्त, अभिषेक शर्मानं टी-२० विश्वचषकात सर्वाधिक तीनवेळा शून्यावर बाद झालेल्या आशिष नेहराची बरोबरी केली आहे.

पाकिस्तानच्या डगआउटमध्ये राडा, सलमान आणि हेड कोचमध्ये जुंपली, बॉटल फेकून कराची 1:टी२० वर्ल्ड कप २०२६ मध्ये पाकिस्तान विरुद्ध नामिबिया यांच्यात ग्रुप स्टेजचा सामना बुधवारी १८ फेब्रुवारी रोजी खेळवला गेला होता. पाकिस्तानने ग्रुप स्टेजमधील शेवटच्या सामन्यात नामिबियाला तब्बल १०२ धावांनी पराभूत करून पाकिस्तानचा संघ सुपर ८ च्या फेरीत पोहोचलाय. पाकिस्तानने नामिबियाला विजयासाठी २०० धावांचे

आव्हान दिले होते. मात्र हे आव्हान पूर्ण करण्यात नामिबिया अयशस्वी ठरली आणि ते १७.३ ओव्हरमध्ये ऑलआउट झाले. मात्र या सामन्यादरम्यानचा एक व्हिडीओ समोर येतोय ज्यात डकआउटमध्ये पाकिस्तानचा कर्णधार सलमान अली आगा आणि हेड कोच माईक हेसन यांच्यात शाब्दिक जुंपली. यावेळी रागात सलमानने बॉटल सुद्धा फेकली.

दक्षिण आफ्रिकेचा युएईवर विजय, डेवाल्ड ब्रेविसची झंझावात खेळी

अहमदाबाद- टी-२० विश्वचषकातील महत्वाच्या सामन्यात दक्षिण आफ्रिकेने संयुक्त अरब अमिरातीचा ६ गड्यांनी पराभव करत आ-पला दबदबा कायम राखला आहे. प्रथम फलंदाजी करताना युएईने दिलेल्या १२३ धावांच्या आव्हानाचा दक्षिण आफ्रिकेने केवळ १३.२ षटकांत पाठलाग पूर्ण केला.प्रथम फलंदाजीसाठी उतरलेल्या युएईची सुरुवात अडखळत झाली. कर्णधार मुहम्मद वसीमने १२ चेंडूत २२ धावा करून आक्रमक

(५ चौकार, १ षटकार) कुटून आक्रमक सुरुवात करून दिली. डेवाल्ड ब्रेविसने २५ चेंडूत ३६ धावांची खेळी केली, ज्यामध्ये ३ उत्तुंग षटकारांचा समावेश होता. रायन रिक्लेटनने सुद्धा १६ चेंडूत वेगवान ३० धावांचे योगदान दिले. युएईच्या गोलंदाजांनी पुनरागमनाचा प्रयत्न केला, मात्र तोपर्यंत सामना आफ्रिकेचा सलमान अली आगा होता. ट्रिस्टन स्टब्स आणि जेसन स्मिथ यांनी उर्वरित धावा पूर्ण करून विजयावर शिक्कामोर्तब केले.

जम्मू-जम्मू आणि काश्मीर क्रिकेट टीमने रणजी ट्रॉफीच्या इतिहासात सुवर्ण अक्षरांनी नाव कोरले आहे. बलाढ्य बंगालचा पराभव करत त्यांनी पहिल्यांदाच या प्रतिष्ठेच्या स्पर्धेचा फायनलमध्ये धडक मारली असून, संपूर्ण क्रिकेट जगतात त्यांचे कोतुक होत आहे. सेमीफायनलच्या चौथ्या दिवशी

अवघ्या १२६ रन्सचे लक्ष पार करत त्यांनी हा ऐतिहासिक विजय मिळवला. हिमालयीन पट्ट्यातील फायनल गाठणारी ही पहिलीच टीम ठरली आहे.या विजयाचा खरा शिल्पकार आकिब नबी ठरला असून, त्याने या मॅचमध्ये एकूण ९ विकेट्स घेतल्या. त्याने पहिल्या इनिंगमध्ये ५ विकेट्स घेत बंगालचे कंबरडे मोडले.

अफगाणिस्तानातील बामियान प्रांतात स्की स्पर्धेत सहभागी होणारे अफगाण स्की उत्साही.

आहे. सुपर-८ मध्ये भारताचे सामने दक्षिण आफ्रिका, झिम्बाब्वे आणि वेस्ट इंडिजविरुद्ध होणार आहेत. सुपर-८ च्या या सामन्यांआधी अभिषेक शर्माचा फॉर्म हा टीम इंडियासाठी चिंतेचा विषय ठरला आहे. २०२६ या वर्षात अभिषेक शर्माच्या नावावर ५ डक आहेत. जी ओप-नरची टी-२० आंतरराष्ट्रीय क्रिकेटच्या इतिहासातली दुसरी सगळ्यात खराब कामगिरी आहे. पाकिस्तानचा सॅम अयुब हा टी-२० आंतरराष्ट्रीय मध्ये एका वर्षात सर्वाधिकवेळा शून्य रनवर आऊट होणारा ओपनर आहे. सॅम अयुब २०२५ मध्ये ६ वेळा शून्य रनवर आऊट झाला होता.

शाखा १.
 जडे-भारत प्रिंटींग प्रेस, मेनरोड, लातूर
 शाखा २.
 जडेऑफसेट प्रिंटर्स, मित्र नगर, लातूर
 संपर्क: (०२३८२) २४२६०८, २४५४०१
